

den højtærede Minister ogsaa mener, at det er formaalstjenligt straks at gaa til Nedsættelsen af Jernbaneraadet.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg ikke nægter, at Lovforslaget, saaledes som det herefter bliver affattet, i nogen Grad lider af Kompromisets Svagheder. Men saa vidt jeg kan skønne, er der ikke slaaet Bom for den Udvikling, som vi alle har tilsigtet gennemført: Decentralisation i alle Grene af Statsbanestyrelsen. Det siger sig selv, at skulde det vise sig, at de 3 Distrikter ikke er tilstrækkelige til at føre Decentralisationen ud i Livet, vil Ministeren i det Øjeblik, han finder dette, staa overfor Vanskeligheder; men jeg nærer den Tro til det kommende Jernbaneraad, at det, hvis det er enig med Ministeren i den Opfattelse, at Lovforslagets Formaal ikke kan naas, medmindre der oprettes Hjælpekontorer, vil før eller senere give Ministeren sin Tilslutning dertil. Jeg tror derfor, at Loven, saaledes affattet, vil være en brugelig Lov, og jeg skal paa det bedste anbefale Fællesudvalgets Indstilling. Det er om at gøre at komme til Ende med denne Sag; saaledes som den ligger i Øjeblikket, kan det umuligt blive ved at gaa. Statsbanerne staar paa det uvisse, og man maa have en Afgørelse enten til den ene eller den anden Side. Nu er det altsaa lykkedes at naa til en Afgørelse, som enstemmigt er tiltraadt af det nedsatte Fællesudvalg. Denne Afgørelse tror jeg er brugelig, og derfor vil jeg meget varmt anbefale dette høje Ting at stemme for Fællesudvalgets Indstilling.

**Jensen-Sønderup:** Den ærede Ordfører (Thomas Larsen) har sikkert Ret i, at det i høj Grad er en Følge af, at man vil have Ende paa denne Sag, naar man nu er naaet til den store Enighed. Jeg hører til dem, der glæder sig over, at Enighed er opnaaet paa den Maade, at vi undgaar det nye Mellemed, som det var Tanken, vi skulde have ind i Statsbanernes Styrelse. Derfor kan jeg ogsaa anbefale at stemme for den Indstilling, der foreligger til Udjævning af Uoverensstemmelserne mellem Tingene. Men jeg ønsker dog at sige, at jeg har den Opfattelse, at det, om jeg saa maa sige, er det forkerte Mellemed, man stryger. Det, som Erfaringen har vist der er Trang til, er Sektionerne; derfor burde man have beholdt Sektionerne og indhentet de fornødne Erfaringer, inden man oprettede Distrikterne. Jeg tror ikke, det vilde have været uoverkommeligt for, lad os sige, Banechefen —

som han altsaa herefter skal hedde, jeg havde nær sagt: desværre — at have de 14 Sektionschefer under sig, og det var dog ham, der fik de fleste. Og saa tror jeg, det udmærket kunde have gaaet — i hvert Fald til en Tid — at forsøge med Sektionerne. Skulde det saa vise sig, at denne Ordning ikke blev tilstrækkelig fyldestgørende, kunde man have samlet et større eller mindre Tal under en Distriktschef. Man er gaaet den anden Vej trods min Protest, kan jeg godt sige, men da jeg erkender, at det, der her foreligger, er bedre end det, der forelaa i sin Tid vedtaget her i Folketinget, saa er det en Selvfølge, at jeg anbefaler at stemme derfor.

Maa jeg tilføje, at det lille Ændringsforslag vedrørende Auditørens Indførelse i Lovforslaget — kan jeg vel sige —, som den højtærede Ordfører omtalte, er for mig et Vidnesbyrd om, at denne Sag i Virkeligheden ikke er tilstrækkelig afklaret; thi det passer i Virkeligheden slet ikke i Systemet, at man har en Auditor-Indstilling, jeg havde nær sagt: til Afgørelse af en Strid mellem Ministeren og hans Departementschef — det er i Virkeligheden noget i den Retning, man der faar. Ministeren vil jo skulle raadføre sig med den Departementschef, som ikke er blevet enig med Auditøren. Jeg nævner dette blot som et Vidnesbyrd om, at man ikke er rigtig klar over, hvorledes hele Ordningen bliver. Man faar en Trafikchef, som har Søfartsvæsenet under sig, men ellers intet. Man faar en Banechef, der har Nyanlæg under sig, men ellers intet. Man faar en Maskinchef, der under sig har Værkstederne, men ikke dem alle. Selvfølgelig beholder Regnskabschefen Regnskabsvæsenet — man er dog ikke gaaet saa vidt at udstykke Regnskabsvæsenet til Distrikterne. Som sagt, det er for mig klart, at det hele bliver en midlertidig Ordning, og derfor kan jeg gaa med til den.

**Ivar Berendsen:** I Fællesudvalgets Indstilling er der et enkelt nyt Punkt, som jeg vil komplimentere Fællesudvalget for og med nogle faa Ord forklare dette høje Ting Betydningen af. Det er Fællesudvalgets Ændringsforslag Nr. 5 til Landstingets Affattelse og Nr. 2 til Folketingets Affattelse af § 8, og det omhandler Personalets Retsstilling og Retsbeskyttelse dels med Hensyn til Undersøgelse ved Auditøren af tjenstlige Forseelser, dels med Hensyn til Forfremmelse og uansøgt Afskedigelse af Tjenestemænd, for saa vidt